

**p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Ave
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au**

SV. DRUZINA ADELAIDE

ČAS BOŽIČNIH PRAZNIKOV je za nami. Na praznovanje smo se pripravljali z devetdnevnicu in čeravno je bilo sredi dopoldneva, se je redno udeleževalo svete maše, rožnega venca in litanij kar nekaj rojakov. Teden pred prazniki je bil v Adelaidi v znamenju vročine pravega poletja. Za sam Božič je bilo lepo in neprevroče. Letos smo prvič imeli večerno mašo, zlasti za tiste rojake, ki zaradi starosti ali bolezni in najmlajših ne morejo k polnočnici. Nekaj jih je prišlo, to se je poznalo pri polnočnici. So tudi znamenja, da se naša skupnost stara in da je veliko mladih vključenih že v avstralski živelj in ne čutijo, lahko bi rekel, nobene ljubezni do slovenstva. Morda je premalo narodne zavesti. Čas kaže in bo pokazal svoje. Za polnočnico je sodelovalo tudi nekaj otrok, kar popestri slavje polnočnice. Upam, da jih bo drugo leto več, otroci rastejo, bolj razumejo in tudi lažje dočakajo polnoč.

Tudi na podeželu v Milduri in Berriju je bilo lepo, kar precej rojakov se je udeležilo maše pred Božičem. To je prilika, da se zberejo in po maši ob prigrizku in klepetu se vezi med rojaki utrjujejo. Hvaležen sem tistim, ki organizirajo in vsakemu, ki doprinese svoj delež k temu srečanju in utrjevanju medsebojnih vez!

Praznik naših zavetnikov slovenskega misijona Svete Družine smo letos obhajali sami.

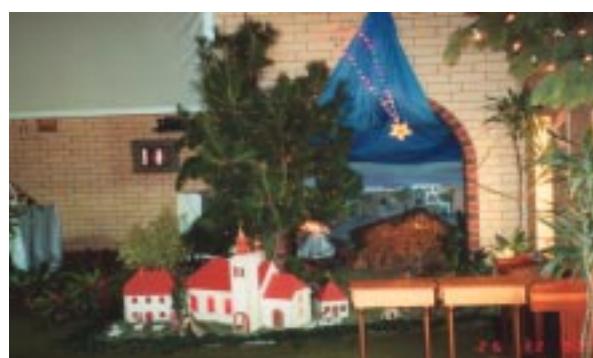
Čeravno je bil vroč dan in počitnice se je kar precej lepo število rojakov zbralo k maši, po maši pa smo imeli skupno kosilo v prijaznem družinskem vzdušju.

Skrbne gospodinje so prinesle solate, za meso pa smo poskrbeli in tokrat je bilo vse gratis. Ob takšnih prilikah se bi rad zahvalil rojakom za njihovo zvestobo in pomoč našemu verskemu središču.

NOVO LETO smo pričeli z mašo za božje varstvo in blagoslov v letu 2003. Po maši smo se v dvorani ohladili, tisti, ki so imeli mačka pa so ga preganjali z ledeno kavo.

Letos mineva 13. februarja 20 let, ko je ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar v prisotnosti adelaidskega pomožnega škofa Filipa Kennedija, slovenskih in avstralskih duhovnikov in veliko slovenskih rojakov blagoslovil našo cerkev. To je prva slovenska cerkev in edina, ki ne pripada škofiji. Zato bomo letos obeležili 20. obletnico z malim slavjem. **23. februarja bo zvečer ob 6. uri sveta maša, ki jo bo vodil adelaidski nadškof dr. Filip Wilson,** somaševali bomo p. Valerijan in p. Ciril, ki sta bila pred dvajsetimi leti prisotna. Takrat je bila slovesnost blagoslova velika odgovornost zame in nisem še imel velikih izkušenj - p. Ciril, ki je imel kar nekaj izkušenj pri slavjih pa mi je bratsko pomagal, da je blagoslov lepo in umirjeno potekal. Verjetno bo prišel še kakšen drugi duhovnik na slavje, saj je zvečer.

Po maši bomo imeli agape v naši dvorani. Vse rojake že danes vabim, da se udeležite zahvalne slovesnosti ob 20. obletnici blagoslova naše cerkve. Povabite svoje otroke, ki so danes že odrasli in imajo svoje

Slovenske jaslice v Adelaide 2002.

družine - ki so pred 20. leti sodelovali pri slovesnosti. Naj bo to maša zahvale za prejete duhovne dobrete, za vsa sprejetja v občestvu Božje družine za vse molitve in blagoslove na nove skupne poti in za vsa spremeljanja na zadnji življenjski poti k večnemu počitku. Ne pozabimo se zahvaliti Bogu za vse. Zato prisrčno vabljeni 23. februarja 2003, zvečer ob 6. uri v cerkev Svetе Družine.

Poleg veselih novic je tudi nekaj manj veselih, ki so tudi nujni del našega življenja.

P O K O J N I

IVAN MARINŠEK je umrl po daljni bolezni in bivanju v domu za ostarele in bolne v 81. letu starosti 13. decembra 2002. Med boleznjijo sem ga večkrat obiskal, vendar me ni poznal. Šele, ko sta šla z menoj na obisk g. Danilo in g. Kresevič, saj ga je g. Iva zelo dobro poznala in ko mu je povedala, da sem slovenski duhovnik, se je spomnil, da sem imel brado. Le za nekaj trenutkov se je zavedel kdo sem. Isti dan je prejel zakrament bolniškega maziljenja- in čez nekaj dni zatem umrl. Ivan je bil zelo prijazen, veren, čeravno ni hodil v slovensko cerkev (žena Ukrajinka) je zelo spoštoval in cenil slovenskega duhovnika. Ko smo gradili cerkev in smo potrebovali finančno podporo, je Ivan pokazal svojo ljubezen in skrb za slovensko cerkev. Rožni venec in maša zadušnica je bila v naši cerkvi v petek 20. decembra 2002. Počiva pa na Cheltenham pokopališcu.

Ivan je bil rojen 6. januarja 1921 Brezje pod Nanosom na Primorskem. V Avstralijo je prišel še zelo mlad 1949. Njegova življenska pot v Avstraliji ni bila lahka. Naj sedaj uživa večni mir in Bog naj mu bo usmiljen.

Družini in svojcem izrekamo iskreno sožalje, pokojnega Ivana pa priporočamo v molitev!

2. januarja 2003 je po daljni bolezni v RAH umrl **FRANC (FRANJO) MAGLICA**. Franc se je rodil 12. januarja 1928 v Golacu. Ker je bil takrat Golac pod Italijo je obiskoval italijansko šolo. Po vojni je bil pri policiji, vendar je želel lepše življenje. Maja 1954 je pobegnil v Trst in še istega leta je za

njim odšla zaročenka Marija in sta se 18. novembra 1954 poročila v Servoli. Po božiču 27. decembra sta z letalom KLM pripravljala 2. januarja 1955 v Darwin, od tam pa v Sydney in naprej z vlakom v Bonegillo. Delo sta dobila na farmi v Talemgti. Kmalu ju je povabil rojak iz Golaca, naj prideta v Adelaido. V Adelaidi sta se jima rodila sinova Slavio in Ivan. Pokojni Franc je bil zaposlen vse do upokojitve (32 let) v RAH. Pet let je bil bolan za levkemijo, zadnje dve leti pa za neozdravljivo boleznijo Motor neren (odmiranje mišic).

Bolezen so zdravniki odkrili tik pred smrtno. V času bolezni sem ga obiskal in je pri zavesti prejel zakrament bolniškega maziljenja. Pripravljen na srečanje z Bogom, se je poslovil iz zemeljskega sveta v krogu svojih najdražjih. Maša zadušnica je bila 4. januarja 2003 v naši slovenski cerkvi. Po maši smo ga pospremili na zadnjo pot na Dudley pokopališče, kjer čakajo vstajenja njegovi starši, sestra in svak.

Ženi Mariji in sinovoma Slaviju in Ivanu z družinama izrekamo iskreno sožalje. Pokojnega Franca priporočamo v molitev in Božjem usmiljenju. Naj počiva v miru Božjem.

7. januarja 2003 je v hrvaškem domu za ostarele "Kardinal Stepinac" umrla rojakinja iz Mildure **ZOFIJA KUZMIČ**. Zofija je bila rojena 25. septembra 1925, v Brestanici na Primorskem. V Avstralijo sta prišla z možem 1953, v Milduro, kjer je živel Andrejev oče, ki je imel farmo. Večino svojih let sta preživelna v Milduri. Po nesreči in smrti moža je bolezen pri Zofiji napredovala in v Milduri ni imela svojcev. Odšla je v Sydney, kjer je imela nečakinjo. Pogrebna maša je bila 13. januarja 2003 v farni cerkvi Srca Jezusovega v Milduri, kamor sta hodila z možem Andrejem k maši, predno je pred nekaj leti umrl in tudi kadar je bil na pastoralnem obisku duhovnik iz Adelaide. Rajno Zofijo priporočamo v molitev in Božjem usmiljenju. Sorodnikom izrekamo sožalje!

Naj počiva v miru Božjem!

p. Janez

p. **Ciril A. Božič, OFM**
Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

NAJ JE ŠE TAKO veliko neurje, če si z Bogom, te na koncu vedno čaka mavrica – je misel, ki nas lahko opogumlja tudi ob začetku novega leta Gospodovega 2003. Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo! V Božjem imenu torej in z Marijo Pomagaj. Njena podoba v naši cerkvi bo praznovala 9. februarja letos 20. obletnico kronanja (nadškof dr. Alojzij Šuštar leta 1983).

Lepo, zbrano in ubrano smo praznovali praznike Jezusovega rojstva. V naš advent je bilo povezano romanje in potem božična devetdnevница. **Na romanju (fotografija spodaj)** nas je bilo na prvo decembersko soboto, 7. decembra 2002, okrog 60 in tudi devetdnevница ni privabila množice, toda skozi devet dni smo se uglašali na harmonijo pričakovanja Kralja, ki prihaja. Na romanju v cerkvi cistercijanske opatije v Tarrawarra smo lahko pred našo mašo prisluhnili ubranemu petju okrog dvajset menihov, ki so prepevali dnevno molitveno uro. Nato smo mi imeli romarsko sveto mašo. Po maši smo izpostavili Najsvetejše in zapeli litanije Materi Božji v čast ter prejeli blagoslov. Po romarskem kosilu smo se peljali proti vrhu Mt.

Donna Buang, toda morali smo se vrniti, saj je pred nekaj dnevi po vrhovih snežilo in so cesto zaprli. Ustavili pa smo se še pri sadiki stare mariborske trte na posestvu McWilliams.

V adventu je bila priložnost za zakrament spovedi v Kew, v Springvale, Altoni North. V Geelongu in St. Albans pa je bila po uri in pol spovedovanja tudi sveta maša. Povsod je bil še kar lep obisk.

Generalno čiščenje v adventu in v postu je lepo utečeno. Tako je bilo tudi 14. decembra in po čiščenju BBQ. Ta dan smo v lurški votlini že postavili tudi betlehemske pastirske poljane.

Sredi decembra, 15. decembra, so **igralci Igralske družine iz Geelonga** uprizorili v naši dvorani v Kew prvo slovensko igro Županova Micka v veliko veselje polne dvorane gledalcev, ki so po igri postali svatje na rednem kosilu, ki ga prireja **društvo sv. Eme (fotografija zgoraj)** vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Na sveti večer so mladi ob 11.15 zvečer pričeli pripravo na polnočnico s petjem božičnih pesmi v angleščini. Anita Fistrič je v okviru Kulturnega odbora pripravila ves program in ga povezala z mislimi svetega očeta Janeza Pavla II., ki je leto od oktobra 2002 do oktobra 2003 razglasil za leto rožnega venca. Ob polnoči so se oglasili zvoki klarineta in trobente (Joe in David Jakša) in naznanile obhajanje Jezusovega rojstva. Zasvetile so vse luči. Polnočnica je bila slovesna, z lepim petjem našega zбора pod vodstvom pevovodkinje Metke McKean in organistinje Chrisy Mesarič. Pred polnočnico in na božični dan pa je igral Lenti Lenko. Asistirala sta mašna akolita Marko Zitterschlager in Chris McKean, ministrirali so dekleta in fantje.

Na praznik Svetе Družine, 29. decembra, smo imeli še slovenski božič v Morwellu.

In v sredo, 1. januarja, smo pričeli merit nov čas, ki mu rečemo leto Gospodovo 2003. Z željami in voščili za srečo, zdravje, mir in predvsem Božji blagoslov in varstvo ter priprošnja Marije, svete Božje Matere.

Hvala vsem, ki smo si lahko izmenjali dobre želje, si segli v roke, pomahali, nasmehnili, si namenili dobro besedo v živo, preko pošte, radia, telegrama ali interneta. Hvala vsem vam, ki ste darovali za cerkev in naše skupno središče ali s svojim delom oživljate in ohranjate ta slovenski biser v tem delu Avstralije, naše nove domovine, ki je tudi praznovala te dni svoj praznik. Veliko vas je, ki vam gledam v obličeje ta trenutek, ko se vam zahvaljujem. Tukaj ste bili pred leti, ko je vse to nastajalo, tukaj ste sedaj, ko je potrebno obnavljati in vzdrževati. Na delu poti življenja smo se srečali in sedaj vam lahko le tako rečem prijazno besedilo pozdrava in hvaležnosti. Koliki pa so se že poslovili od nas! Zato smo polnočno sveto mašo darovali za vse pokojne in žive člane slovenskega občestva v Viktoriji in na Tasmaniji.

Na prvo adventno nedeljo, 1. decembra 2002, smo imeli ob 6. uri zvečer v hrvaški cerkvi Marije Brezmadežne na severnem **obrobju Hobarta v kraju Granton**, ob slovenski banderi Marije Pomagaj (**fotografija desno**), sveto mašo za tamkajšnje rojake. Ni jih več veliko tam. So bili pa veseli in zadovoljni, da smo se srečali pri maši ob dobrem duhovniku Berislavu Hunskem, ki je izredno prijazen in gostljuben ter nato v restavraciji Mamma Mia, ki jo vodi Ruža Šajn.

Naslednje dni je bilo še nekaj srečanj z rojaki, ki prenašajo tegobe bolezni in starosti. Ob nekem obisku težko bolne gospe smo se morali kljub njenim bolečinam malo nasmejati in malo užalostiti, ko nam je pokazala dva pripravljena kupa slik: na prvem črno-bele slike: sami mladi fantje in dekleta – plesi, poroke, veselje. Na drugem kupu slike istih ljudi zadnja leta – na pogrebih in sedminah v Melbournu. In gospa nam jih je prepoznavala: Glejte ta na tej sliki – je ta na tej sliki. Tega, te - ni več. Vsa ta dejstva sprememb v desetletjih je sprejemala s takšnim realizmom in brez pomilovanja, da jo občudujem. Realizem življenja!

Nekaj statistike za leto 2002: Krstov smo imeli 16: 9 dečkov, 7 deklic; poroke: 3. Sveta obhajila: 16.700. Obiskov bolnikov in ostarelih je nad 30 vsak mesec – v letu 2002 jih je bilo blizu 360. Vsak petek obhajamo ob 4.45 popoldne v domu matere Romane (22-27 obhajil). Sestra smrt nas je obiskala 31-krat in odpeljala v večnost 21 moških in 10 žensk (za toliko smrti med rojaki v Viktoriji smo zvedeli v letu 2002).

Pregled krstov po letih: 1992: 32; 1993: 12; 1994: 30; 1995: 17; 1996: 19; 1997: 18; 1998: 15; 1999: 15; 2000: 8; 2001: 12; 2002: 16.

Pregled porok po letih: 1992: 17; 1993: 13; 1994: 8; 1995: 9; 1996: 17; 1997: 12; 1998: 12; 1999: 3; 2000: 7; 2001: 3; 2002: 3.

Pregled pogrebov po letih: 1992: 24; 1993: 37; 1994: 34; 1995: 37; 1996: 36; 1997: 41; 1998: 43; 1999: 22; 2000: 22; 2001: 19; 2002: 31.

Od leta 1992 do 2002 je bilo krstov 194, poročili so se v teh zadnjih desetih letih 104 pari, smrti je bilo zabeleženih 346. Leta 1992 je bilo 105 obiskov bolnikov in ostarelih, leta 2002 pa okrog

360. Tako nam govorijo zapiski vsakoletnih januarskih Oznanil. Tudi te številke nekaj povedo, čeprav seveda ne vsega.

MARIJA OPPELT OPPELLI, knjižničarka Baragove knjižnice v Kew ter sodelavka našega središča in **SLAVKO BLATNIK**, ustanovni član in predsednik Slovenskega kluba v St. Albansu, sta 2. decembra 2002 prejela iz rok viktorijskega guvernerja njegove ekselencije Johna Landyja **priznanje Victoria's Awards for Excellence in Multicultural Affairs. Čestitamo!**

21. januarja 2003 je prišel na dopust k ljudem in kraju svojega širiletnega delovanja **pater Metod Ogorevc**. V Avstraliji bo do 8. februarja. V nedeljo, 26. januarja, na Australia Day, je ob 10. uri dopoldne vodil somaševanje in med sveto mašo krstil Thomasa Anthonyja Scotta, sina naše organistinje Katarine r. Vrisk in Kevina Scotta.

Saj si ne predstavljamo Mt Elize brez patra Filipa. Hvala mu za pastoralno skrb med nami na Mt Elizi in tukaj v Kew. **Pater Filip piše:** Prva skupina (mame in stare mame z otroki), smo srečno zaključili počitniški teden na **Mt. Elizi**. Videti je bilo, da so bili zadovoljni z družbo (med 40 in 45 udeleženc), s hrano, vremenom, pa tudi z morjem, ki pa je bilo nekaj dni kar hladno. Ker se zgodi, da so nekateri neprevidni pri sončenju, je Bog poskrbel, da ni bilo opekl. Skril je sonce za par dni in ozračje pohladil. Ena izmed udeleženk je naročila mašo v zahvalo za lepo preživeti teden.

Drugi teden od 19. do 26. januarja je bil mladinski. Nad 20 mladih se je imelo lepo in ob koncu tedna se tudi pošteno segreli, saj je bilo v soboto, 25. januarja, nad 40 stopinj Celzija vročine.

Za kuhinjo smo že lani koncem avgusta naprosili dolgoletno kuharico v Mt. Elizi Ano Špacapan, ki je tam več let skupaj s Francko Anžin kuhalo. Letos se je Ani pridružila še Mihaela Smolnikar, ki je z bratom Janezom Rokavcem prišla na obisk svoje sestre Marije Rotar. Hvala patru Filiju, ki je bil med nami oba tedna v pastoralno pomoč in na okrevanju po operaciji, kuharicama Ani in Mihaeli, Mariji Anžič, Zori Kirn, Francki Anžin, Angelci Veedetz, Simonu Grilju in Davidu Hvalica pa za pripravo vsega potrebnega.

V ponedeljek, 27. januarja 2003, smo pričeli z OBNOVO NAŠE CERKVE. Ob zahodni steni cerkve smo naredili izkop in tudi našli še nov vir zamakanja. Cevi, ki so bile ob gradnji položene v sveže nasuto zemljo, so se sčasoma pogreznile in med žlebovi in cevmi je nastala zijoča odprtina, kar pomeni, da je dež iz vse strehe namakal nosilne zidove cerkve in dvorane, namesto, da bi voda odtekala po odtočnih ceveh. Sedaj bomo položili vse nove odtočne cevi, izolirali in nato zabetonirali. Enako delo bomo opravili na vzhodni strani cerkve ter vse naokrog in nato sledi urejevanje stopnišča in glavnega vhoda. Hvala vsem delavcem in dobrotnikom, ki podpirate potrebno delo obnove cerkve. Bog povrni Vašo dobroto!

V nedeljo, 2. februarja, je praznik Gospodovega darovanja v templju – SVEČNICA. Pri obeh svetih mašah smo blagoslovili sveče. Med nami je bil še pater Metod. Po deseti maši je imelo društvo sv. Eme letni občni zbor z volitvami novega odbora. Hvala članicam za delo, ki ga opravljajo v našem središču. In seveda se priporočamo še za naprej.

V KNJIŽNICI lahko dobite koledarje, Mohorjeve knjige, prakse. In sezite kdaj po kakšni slovenski knjigi! Knjižničarka Marija Oppelt vas bo prijazno postregla.

V času od 6. do 17. februarja 2003 bo NA OBISCU v Avstraliji delegacija Komisije Državnega zbora RS za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu pod vodstvom predsednika Komisije, poslanca Franca Pukšiča. Naše središče bodo obiskali v nedeljo, 9. februarja. Ob 9. uri bo sveta maša, sledi kulturni program ob Prešernovem

dnevu v organizaciji SNS za Viktorijo in srečanje z rojaki ter nato sestanek s člani SNS. Nato bo obisk slovenskih klubov in društev.

SEJA PASTORALNEGA SVETA bo v ponedeljek, 10. februarja, ob 7.30 zvečer.

SLOMŠKOVA ŠOLA vabi nove učence. Vpis in prvi dan pouka bo v nedeljo, 16. februarja, ob 11.15 v razredu. Pouk bo nato 23. februarja in nato v marcu 2., 16. in 30. marca od 11. ure dopoldne do 1. ure popoldne. Vzpodbujamo vas, stari starši, da nagovorite vaše otroke, da pošljeno svoje otroke – vaše vnukе – v slovensko šolo.

TEČAJ slovenskega jezika za odrasle se bo pričel tudi v nedeljo, 16. februarja, ob 11. uri v Baragovem domu v Kew.

NAROČILA za novo knjigo ob 25-letnici pouka slovenskega jezika v Viktoriji sprejema direktorica Institute for Slovenian Studies of Victoria gospa Aleksandra Ceferin. Cena knjige je \$25. Proslava 25-letnice bo v naši dvorani v Kew v soboto, 22. marca 2003.

K R S T I :

Adam MARSIC, roj. 18.08.2002, East Melbourne VIC. Mati Nadia Marine, oče Daniel Darko Marsic. Botra sta Luciana in John Rimmer. Kew, 22.12.2002.

Thomas Anthony SCOTT, roj. 29.10.2002, Noble Park VIC. Mati Katarina Vrisk, oče Kevin James Scott. Botra sta Pirina Keen in Lenti Lenko. Kew, med nedeljsko sveto mašo na Australia Day, 26.01.2003, ga je krstil p. Metod Ogorevc (*fotografija spodaj*).

Čestitke staršem, starim staršem in botrom!

O D Š L I S O :

EMIL MILAN KRAŠEVEC je bil rojen 06.08.1929 v vasi Smrje, župnija Prem. Poročil se je z Marijo Mršnik 19.06.1954. V Avstralijo sta prišla z letalom 11.12.1969. Več let je delal v Olympicu. Po poškodbi se je upokojil. Devet let je bolehal – izumiranje pljuč, razširjeno srce. Dan pred smrtjo je prejel zakrament sv. maziljenja in 29.11.2002 je umrl v Royal Melbourne Hospital. Molitve zanj smo imeli v Kew in naslednji dan pogrebno sv. mašo (03.12.2002) ter nato pogreb na Keilor. Za njim žaluje žena Marija, v Sloveniji sestra Karlina.

PAVEL (PAOLO) ŠTIBILJ je bil rojen v Trstu 05.08.1939. V Avstralijo je prišel leta 1956. Umrl je 04.12.2002 v Bethlehem Hospital v Caulfield, VIC. Pogrebna maša je bila v Kew 10.12.2002 in nato pogreb na Springvale pokopališče. Za njim žalujejo sin Daniel z ženo Sue in hčerko Rachel, ki je bila krščena 26.10.2002 v Kew – takrat je bil navzoč tudi pokojni Pavel, hčerka Michelle in brat Edi z družino – živi v Queenslandu.

JOŽE PRŠA je bil rojen 11.09.1940 vasi Drakovci pri Mali Nedelji. Bil je bolj samotar in za njegovo smrt je zvedel njegov sovaščan in priatelj Vinko Vrbnjak dan pred božičem. Umrl je že 11.10.2002 v Western General Hospital v Footscrayu. Public Trustees so urejevali njegovo zapuščino in uredili za njegov pogreb. Bogoslužje zanj smo imeli 9. januarja 2003 v kapeli pogrebnega zavoda Ern Jensen Funerals v St. Albansu (tam dela Lilli r. Podboj) in nato pogreb na Northern Memorial Park v Glenroy. Stroške za pogreb so poravnali njegovi sovaščani in priatelji. V Sloveniji ima pokojni samo bratrance.

KRISTINA BENCE roj. **DVORŽAK**, rojena 22.12.1932 v Gradišču na Kozjanskem je še veselo praznovala 70. rojstni dan, a dan pred božičem je obupala nad življenjem – 24.12.2002 na svojem domu v Newborough. Bolehala je nad 40 let za padavico. Poročila se je leta 1957 v Kočevju z Jurijem (umrl septembra leta 1987) in v zakonu so se jima rodili sinova Rudi in Frank ter hči Nada, sedaj poročena Smith. Pogrebna maša je bila v cerkvi svete Marije 30.12.2002 v Newborough pri Morwellu, kjer je živel z zadnjih 12 do 13 let. Pokopana je na pokopališču Yallarn. V Sloveniji zapušča sestri Jožico v Ljubljani in Marijo ter brata Romana v Koprivniku in brata Franca v Avstriji. V Avstraliji pa poleg svojih otrok še pet vnukov.

JOŽE ČESNIK s Klenka, župnija Trnje je bil rojen 16.11.1926 in je umrl 02.01.2003 v Footscray bolnišnici. Molitve zanj smo imeli v župnijski cerkvi svetega Martina de Porres v Avondale Heights 7. januarja zvečer, kamor je pokojni rad zahajal, pogrebno mašo sva darovala domači župnik g. Brendan Hayes in p. Ciril 8. januarja 2003 ob veliki množici sorodnikov, prijateljev in faranov ter ga nato spremljali na pokopališče Keilor. Za njim žaluje žena Pepca, sinova Frank z Mancio in Mark z Imogen, brat Nace z družino, sestra Pepca z družino, sestra Slava v Trnju, sestra pokojnikove žene Pepce Berta Luksetič z družino, bratranca Janez in Franc Žele z družino. Dva pokojnikova brata pa sta že tudi pokojna: brat Franc je bil kapucinski pater in je umrl v Padovi in brat Ivan.

BETHANY SOFIA BINGER je bila rojena 08.11.2001, vnukinja Ignaca Lipiča (njena mama je Ignaceva hčerka Lidija), je umrla 5. januarja 2003 in bila kremirana 10. januarja 2003 po lepem obredu poslovitve v kapeli pogrebnega zavoda v Brightonu.

APOLONIJA TANŠEK roj. PISAR je bila rojena 20.02. 1912 na Libeliški Gori pri Dravogradu. Kot babica je delala v Mariboru, Somboru v Vojvodini in nato do upokojitve v Slovenj Gradcu. Poročila se je s Francem Tanškom iz Slivnice pri Celju leta 1951. V zakonu sta se jima rodila sinova Darko in Franjo. Darko se je preselil v Avstralijo leta 1970 in leta 1981 sta prišla k njemu starša. Mama je varovala vnuka in vnukinjo. Leta 1990 sta se preselila v Thornbury. Redno sta hodila v cerkev Sv. Duha ali v Marijino cerkev v avstralski župniji. Opravljala sta prve petke – če sta bila bolna ju je vedno obiskal slovenski duhovnik pa tudi sicer smo se večkrat srečali. Zadnji mesec je preživel v bolnišnici Austin, kjer je 7. januarja 2003 umrla. Pogrebna maša je bila 14. januarja 2003 v župnijski cerkvi Sv. Duha v Thornbury East, kjer je p. Ciril vodil mašo ob somaševanju domačega gospoda župnika g. Geralda Medici, ki je izredno cenil Apolonijo in Franca. Nato smo jo spremljali na Cheltenham New pokopališče. Žalujejo mož Franc, sin Darko (David) z otrokom Petrom in Tanjo ter sin Franjo z družino v Slovenj Gradcu.

ANA KAKŠA roj. DRAKSLER je bila rojena 13.4.1911 v Slovenskih Konjicah. Leta 1949 se je poročila z Mijom Kakša iz Grubišnega Polja v Podravini (umrl 1978). Umrla je 17.1.2003 v Footscray Hospital v Melbournu. Pokopana je bila

23.1.2003 na Keilor pokopališču. Zapušča hčerko Anico, poročeno Smitka in sina Tomica.

Sožalje vsem žalujočim, vsem živim pa odprto srce za praznovanje življenja v milosti in hvaležnosti Bogu in ljudem!

p. Ciril

ZAHVALA

Ob težki izgubi ljubljenega moža **MILANA KRAŠEVCA** se iskreno zahvaljujem patru Cirilu za organizirane molitve in sveto mašo. Hvala molitveni skupini v Kew, sorodnikom in znancem, ki ste ga obiskali v bolnišnici in ga nazadnje spremili k zadnjemu počitku, za izraženo sožalje in tolažbo, cvetje.

Vsem iskrena hvala. Ljubi Milan pa naj počiva v miru in naj mu bo lahka avstralska zemlja.

TULJAK DANILO (193 Bourke street, Redfery NSW) se že več let ni oglasil. Komur je kaj znano o njem, naj sporoči na naslov:

Justina Rihtar,
Gračišče 54,
6272 Gračišče, Slovenija
ali na telefon: 0011 386 5 6571214.

TEREZIJA FERENČZ roj. BAŠA išče prijateljico **FRANCKO VRATAR**, s katero sta skupaj pripravovali z ladjo Begonia iz Trsta v avgustu in prišli v Melbourne v septembru leta 1957. Njen naslov:

Terezija Ferencz
8 Cheltenham street
Montrose Tasmania 7010

V Sloveniji iščejo strici in tete družino **ŠVIKART SREČKA – FELIKSA** rojenega leta 1932, v Lovrencu na Pohorju. Od doma je odšel leta 1951. Otroci: Lidija, Mary, Peter. Naj se oglasijo na naslov v Slovenijo:

Švikart Pavel
Zrkovska c. 73
2000 Maribor, Slovenija.

Lahko pišejo v slovenščini, angleščini ali nemščini.

Upravni odbor Doma matere Romane razpisuje prosto mesto zaupnika / zaupnice, ki ni plačano in je popolnoma prostovoljno. Vse, ki ste pripravljeni sprejeti to mesto, vabimo, da se prijavite. Pisne prijave so tajne in jih sprejemamo do 15. marca 2003 na naslovu:

The Board of Trustees
Mother Romana Home
11-15 A'Beckett Street, Kew 3101